

jeg slet ikke kommet ind på det, der hører under integrationsministerens område, men det er også et område, som man har set på i den videre proces.

Endelig og nok så væsentligt har der også været ret stor diskussion om, hvorvidt der skulle ske retsforfølgning af den tidligere irakiske hærchef, herunder f.eks. ved en international krigsforbryderdomstol, tribunal eller lignende. Når der foreligger oplysninger om hærchefens opholdssted, vil der selvfølgelig skulle tages stilling til, om hærchefen kan og skal søges udleveret til Danmark.

Det er klart, at regeringen i den forbindelse vil være meget opmærksom på muligheden for, at hærchefen retsforfølges i forbindelse med et eventuelt kommende retsopgør om forbrydelser begået under Saddam Husseins regime i Irak. Det er nemlig regeringens principielle opfattelse, at personer, der mistænkes for f.eks. at have begået krigsforbrydelser, i videst muligt omfang bør retsforfølges i deres hjemland eller ved en international krigsforbryderdomstol, tribunal eller lignende.

Det væsentligste for regeringen er, at krigsforbrydere står til ansvar for deres gerninger. Og kan dette ske ved en international domstol eller i det land, hvor beviserne typisk findes, er det naturligtvis at foretrække, men der skal heller ikke herske tvivl om, at hvis det ikke er muligt, vil regeringen søge hærchefen udleveret til retsforfølgning i Danmark.

Sådan er sagen, og jeg tror ikke, at vi kommer det meget nærmere i dag. Meget af debatten har jo gået på rygter og gisninger. Jeg tror, det var fru Sandy Brinck, som i sit ordførerindlæg endda gik så vidt som til at sige, at Socialdemokratiet ikke kunne acceptere disse rygter. Jeg ved ikke, hvordan Socialdemokratiet vil forhindre folk i at udtale sig til pressen.

Jeg mener, at opgaven må være, at Statsadvokaten fortsætter sit ihærdige arbejde med at forfølge alle de spor, der er, også de rygter, der er i avisen. Og forhåbentlig kan det være med til at give myndighederne et endnu bedre grundlag, når vi en dag kommer i en situation, hvor der skal tages stilling til flere af den her slags ting.

Kl. 12.15

Men jeg takker for debatten i dag, og jeg synes måske også set i lyset af den store optagetthed, der er af at få reglerne forbedret, at det bliver meget interessant at se, hvor stor en del af Folketingets partier der så vil medvirke til at stramme op på reglerne, så der bliver et endnu

bedre grundlag for myndighederne at regulere det her område på.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, så er det fru Sandy Brinck for en kort bemærkning, og jeg har også hr. Søren Søndergaard for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg nu ikke har tænkt mig, at hverken jeg eller ministeren skulle afholde folk fra at udtale sig til aviserne, men jeg har en klar forventning om, at regeringen vil bruge alle kræfter på at afvise de rygter, der er, fordi de faktisk er temmelig alvorlige. Det må være i regeringens interesse.

Så står justitsministeren heroppe og bryster sig med lånte politiske fjer af den nye Statsadvokatur for Særlige Internationale Straffesager, som jo var noget, der var sat i gang under den tidligere regering. Fair nok, det kan vi sagtens dele, men jeg synes bare, det skulle siges for sandhedens skyld.

Så undrer det mig noget, at ministeren siger, at hele diskussionen om, hvorvidt man var blevet advaret, hvorvidt der havde været et risikobillede, er en aparte diskussion, og henviser så til, at man jo kan være uenige i reglerne for vare-tægtsfængsling.

Nej, det, justitsministeren må erkende, er, at selv med de regler, vi har i dag, kunne justitsministeren netop have sagt, at ministeren ifølge den retskendelse, der var om, at man skulle være under politiets kontrol, kunne have øget kontrollen, fordi ministeren er den øverste ansvarlige for politiet. Det var dér, det store svigt var.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg undrede mig også lidt over, at justitsministeren sagde, at diskussionen om flugtrisikoen var aparte. Især når justitsministeren selv har skrevet under på en sætning, der lyder, at justitsministeren – altså justitsministeren som en del af tre partier i Folketinget – samtidig konstaterer, at myndighedernes vurdering med hensyn til flugtrisiko m.v. har vist sig at være forkert og navnlig finder det kritisabelt, at der ikke i perioden umiddelbart før krigen mod Irak blev taget skridt til at revurdere situationen.

Det er jo, hvad ministerens eget parti har skrevet under på, så jeg ved altså ikke, om det